

[Bauusgaard.]

nomisk ligestillet med fællesmarkedslandene.

Principperne for et frihandelsområde trådte man under føde, og hensynet til de partnere, der fulgte samme linje som England i bestræbelserne for at opnå et stort europæisk frihandelsområde, det hensyn viste sig altså ikke at eksistere. Intet gjorde man for at vise blot et sådant minimum af hensyn til sine EFTA-partnere, at det kunne efterlade blot et spinkelt indtryk af, at England mente EFTA alvorligt. Det bliver svært, om overhovedet muligt at genoprette tilliden til England inden for EFTA.

En genskabelse af tilliden vil imidlertid være en forudsætning for EFTAs videre beståen. Det må derfor håbes, at England indser nødvendigheden af at genoprette tilliden mellem EFTA-landene, og at den engelske regering forstår, at tilliden kun kan genoprettes gennem en hurtig afvikling af ekstratolden. Det må nødvendigvis være en afvikling, for når man som England bryder principper, er der ikke plads for kompromiser, der begrænser overtrædelsernes omfang til bestemte varegrupper. Jeg finder det tilfredsstillende, at regeringen over for England har gjort dette klart.

At vi i de andre EFTA-lande bedømmer England så hårdt, som vi gør, er ikke et udtryk for manglende forståelse for Englands vanskeligheder. Englands økonomiske problemer er så store, og drastiske indgreb er sikkert så nødvendige, som den nye engelske regering har givet udtryk for. De hårde ord imod England er først og fremmest forårsaget af den bestemte opfattelse, at hvis lande, der kommer i særlige økonomiske vanskeligheder, bærer sig ad som England, vil de fremskridt i den internationale samhandel, der er opnået i årene siden krigens slutning, ikke kunne opretholdes. Skal de økonomiske fremskridt fastholdes internationalt, må man i fremtiden undlade sådanne økonomiske indgreb, der alene vender sig mod omverdenen og beskytter det enkelte lands egen økonomi. Regulering af de enkelte landes økonomiske aktivitet må ikke foretages gennem indførelse i større eller mindre omfang af den beskyttelsespolitik, der kendetegnede mellemkrigsårene, og som vi jo i de senere år har ofret så store bestræbelser på at afvikle.

De betragtninger, den højtærede udenrigsminister gjorde gældende om andre former for restriktioner såsom patentbestemmelser, autorisationsordninger o. s. v., der kan være lige så restriktive som egentlige importreduktioner, tager jeg som et udtryk for, at regeringen — trods Englands brud på EFTA-reglerne — mener det rigtigt stadig at forsøge på at se de positive muligheder i en videre udvikling af EFTA. Det radikale venstre deler denne opfattelse under den samme forudsætning, som vi forstår regeringen opstiller: at England indser nødvendigheden af at ophæve sær-tolden.

Når vi deler denne opfattelse, hænger det sammen med vor opfattelse af, at EFTA jo er noget mere end England. Hvor megen vægt vi end må lægge på Englands deltagelse og holdning, så er det for Danmark vigtigt at erindre de andre positive sider ved EFTAsamarbejdet. På mange måder har jo det samarbejde mellem de nordiske lande, som vi ikke selv magtede at udbygge tilstrækkeligt, udviklet sig under EFTA. Skal vi derudover anlægge en rent dansk interessevurdering, er der al mulig grund til at understrege, at vor enorme fremgang i industrieksporten først og fremmest har sin årsag i det kolossale opsving i eksporten til de andre nordiske lande. Vi har en nordisk interesse, og vi har en rent dansk interesse i ikke at glemme disse kendsgerninger.

Den største forpligtelse, der påhviler Danmark, er: ikke nu at foretage sig forhastede skridt, der vil kunne betyde, at vi svinger det hensyn, vi skylder de øvrige EFTA-partnere. Skal vore bebrejdelser mod England have vægt, og skal de fremtræde ærligt, så må vi ikke selv gøre brud på de EFTA-forpligtelser, England glemte.

EFTA er som sagt mere end England og Danmark. Det rigtige må derfor være, at man koncentrerer sine kræfter om på det kommende EFTA-ministermøde at få genskabt den indbyrdes tillid inden for EFTA. Lykkes det ikke her at opnå den eneste holdbare løsning med England, er jeg enig med udenrigsministeren i, at der foreligger en ny situation at tage stilling til.

Lad mig slutte med at fremhæve, at det engelske skridt til trods for de enorme problemer, det rejser, ikke har ændret den situation, at vore landbrugsinteresser ikke kan